

undersøger de to forskellige Grupper, her er Tale om, medtagne og udelukkede, og de Tal, som knytter sig dertil, vil man finde, at de medtagne Kasser omfatter ca. 87 000 Medlemmer, deraf ca. 19 000 arbejdsledige eller gennemsnitlig ca. 23 pCt., medens Ledighedsprocenten for disse Fag i Juni Maaned i Aarene 1910—14 var 3,7 pCt. og i det 10-Aar, jeg gentagende har nævnt, 1909—20 med Aarene 1918—19 undtaget, ca. 5,2 pCt. Det kan altsaa virkelig siges, at dette Gennemsnitstal viser, at indenfor den Gruppe af Fag, her er Tale om, er Krisetilstanden endnu inde. De udelukkede Kasser omfatter derimod ca. 194 000 Medlemmer, og heraf er ca. 16 500 arbejdsledige eller i Gennemsnit 8,5 pCt., medens Ledigheden for disse Fag i Juni 1910—14 var gennemsnitlig 4,7 pCt. og i det 10-Aar, som gentagende er nævnt, 8 pCt., altsaa meget højt op imod den Ledighedsprocent, der i Øjeblikket er. Om disse Fag kan det altsaa siges, at der er en Arbejdsløshed, som vel er over det normale, men ikke kan betegnes som katastrofal og i alt Fald slet ikke kan sammenlignes med Arbejdsløsheden indenfor de medtagne Grupper af Fag, og mig forekommer det, at den Delingslinie, som jeg er naaet til efter omfattende og indgaaende Forhandlinger med det af Rigsdagen nedsatte Udvalg, hviler paa en rationel Overvejelse og ikke lader sig afvise ved Ræsonnementer som dem, den ærede Forespørger her har anstillet.

Men dertil kommer saa, at man ved disse Overvejelser har en Pligt til ikke blot at se paa det rent talmæssige Materiale, men ogsaa, hvor Talen er om Anvendelse af en Krisefond, som forsynes med Midler fra Stat, Kommune og Arbejdsgivere, at spørge: Er Arbejdsløsheden indenfor et Fag, selv om den ligger ret højt, et ekstraordinært Fænomen, eller er den i Virkeligheden en Følge af Udviklingen indenfor Faget, er den i Virkeligheden en blivende, en ordinær Tilstand? Ved Besvarelsen af dette Spørgsmaal maa der naturligvis anvendes et Skøn, der vel, som Tilfældet altid er, hvor der skal skønnes, kan føre til et forskelligt Resultat efter den skønnendes Temperament, og her vil jeg, skønt den ærede Forespørger jo ikke paa dette Punkt har rettet nogen Bebrejdelse imod mig, erkende, at jeg overfor Fagene i den medtagne Gruppe ikke har gennemført dette Skøn saa konsekvent, som jeg mulig burde, thi i saa Fald vilde flere af de nu medtagne Fag være udelukket.

Lad mig i denne Forbindelse nævne

Soigneringsarbejderne eller, som de hedder med et mere dagligdags Udtryk, Barbererne. Her er 131 ledige eller 15,8 pCt. Vi staar her overfor et Fag, hvis Arbejdere ikke er vant til det mere grove Arbejde og derfor vilde kunne siges at være ulykkeligt stillede, hvis de blev sat til saadant Arbejde. Af Hensyn hertil har jeg medtaget Faget indenfor Rækken af Fag, som faar fortsat Hjælp, medens det omtalte Skøn paa Grundlag af hele Tilstanden i Faget ganske utvivlsomt maatte have ført til dets Udelukkelse, idet den Arbejdsløshed, som deri findes, neppe — det antager jeg heller ikke, det ærede Medlem vil hævde — kan skyldes en Krisetilstand, men meget mere er den ganske naturlige Virkning af langvarige Strejker, af mægtige Prisforhøjelser og Krav om særlig Lukketid, som har tvunget en meget stor Del af Befolkningen Barbermaskinen i Haanden. Naar man systematisk, saaledes som Tilfældet har været indenfor dette Fag, søger at drage Grundlaget bort under sine egne Fødder, ja, saa er Spørgsmaalet: Er det saa Samfundet, er det Stat og Kommune, der skal tage Følgerne, eller er det de vedkommende selv? Det er et Spørgsmaal, som jeg henstiller til den ærede Forespørgers Overvejelse. Eller tror den ærede Forespørger virkelig, at der indenfor dette Fag er synderlig Mulighed for en snarlig Bedring? Tror det ærede Medlem, at Arbejdsomraadet i dette Fag vil blive stærkt udvidet i den kommende Tid? Tror det ærede Medlem paa en stærk Øgelse af Haar- og Skægveksten, saaledes at et stort Tal af de i dette Fag ledige kan komme i Arbejde? Jeg tvivler om det, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan fremføre noget mod denne Betragtning. Derfor vilde jeg have fundet det rimeligt, om det ærede Medlem, hvis han vilde dele Sol og Vind lige i denne Sag, havde spurgt: Hvorledes kommer denne Gruppe med, er det en ekstraordinær Krisetilstand, eller er det ikke en ganske ordinær Udvikling, vi her staar ved Enden af?

Og Mejerifaget? Det er medtaget, men jeg spørger det ærede Medlem: Staar vi ikke her overfor en Virksomhed, hvor Arbejdsmulighederne paa denne Tid i Virkeligheden kulminerer, men hvor man ogsaa gennem Uro og Lønstrid har bevirket, at den personlige Arbejdskraft har overflødiggjort sig selv i fremtrædende Grad og er blevet erstattet med Maskinkraft? — Jeg kunde fortsætte paa denne Maade for at vise, at jeg netop, hvor jeg har maattet